

Armenian letters

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԼԽԾԿՀՁՂՃՄ
 ՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑԻՓԻՕԳ
 աբգդեզէըթիլ խծկհչղճմյնշոչպջռսվարրցւփէևօֆ

Armenian Ligatures

Այ Էյ Լյ Կյ Հյ Ձյ Ղյ Ճյ Շյ Պյ Զյ Վյ
 Ղբ Ղբ Ղթ Ղե Ղլ Ղա Ղն ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ
 ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ
 ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ
 ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ
 ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ
 ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ
 ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ
 ՂԽ ՂՆ ՂՅ ՂԶ ՂԷ ՂԸ ՂԹ ՂՍ ՂԾ ՂՇ ՂԸ ՂԱ ՂԽ ՂՆ ՂՅ

Numerals, Punctations, etc.

ՕՊՐՍԹ Ն ՈՉՊՋՂՃՄ
 0123456789%()[]^`{|}~
 ~-•-—§©¬® ±×÷*+,. /:;
 <=>≈≠◁▷◇

միջնադարի առաջին կեսը

Տաղեր

Մեղեդի ծննդյան

Աչքերը ծով ծավալվել են

Ժիծաղախիթ ծովի վրա առավորյան՝
երկու փայլակնաչև արեգակի նման,
ինչպես շողն է իջնում լույս առավորից:

Նունեի այրերն նման են ծաղիկներին
գեղաշիրակ սարդի րունկի,
որի ցողունով դեպի սիրտը ծաղկի
կարկաշում է սերը ծաղկուն:

Ողորկ թևերը կարում էր կամարակապ,
ներդաշնակ, գեղգեղուն, հեշտալի երգով:

Միմյանց էր հյուսում ելևեջները,
հանդարտիկ շարժվում էր, թիկնեթեկին ճեմում:

Բերանն երկթերթի, վարդն էր շրթներից կաթում,
լեզուն նման էր խաղարանվագ րավիջի:

Հայրենով զարդարուն ծամի հյուսվեցի
դեղը կենսաբուս ունի գինու գույն:

Գեղեցիկ վարսերը, գեղեցիկ վարսերը
եռահյուս բուրբել են այրերը:

Ծոցն լուսափայլ, կարմիր վարդով լցված,
դասարաններն՝ ծիրանի անուշակի փնջեր:

Խնկում էր կնդրուկից բուրվառն հրով
ասրվածային լցված,

խաղարանվագ շայն էր նրանից հնչում:
Գեղեցիկ, կապույտ, ծիրանի, բեհեցյա

և որդան-կարմիր ոսկեշող գույներով
փայլուն պարմուճանով զարդարված էր:

Գորին արծաթափայլ, ոսկեպուն, շափուղա
ակներով, ակներով կամար մանրամասն
հորինվածով պճեված էր:

Երբ նա շարժվում էր մարգարտափայլ գեղով,
որդերից գնային շող էր կաթկաթում:

Այն թագավորին, այն նորածին փրկչին,
էս զարդարողին փառք հավայանս. ամեն:

Մեղեդի Ասրվածածնի

Հիանալի ու թրթուռն
երգ է հյուսվել կույսի մասին,
որպես մի վեհ խորհուրդ մարդկանց:

Նոճի է նա բողբոջուն,
սափոր եղեգնյա,
մարներն ինչպես յուղ դալարուն:

Նուրբ հոնվերը կից կամարներ,
աչքերն վառ են որպես ասրից
ու րախ ինչպես արևը բարկ:

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու րժնուկներն և արդասակայն
պաշարանները, խսրամբերուկները, արշարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը,
թե՛ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կայրես»:

Եվ այսպես նա շար նեղուկները լաշեց իր ազգին մի բարի օգնուկներն գրեցու համար:
Ամեն բան շնորհող Ասրծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախրը. Նա իր սուրբ աջով
հայրաբար ծնեց նոր և սխանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր: Եվ այնպեղ շուրով
նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիրողականերով – կապերով:

Եվ ապա հրաժեշտ րալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ
Սամոսար լաղալը, ուր մեծապարիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց:

Եվ հենց այնպեղ, նույն լաղալում գրավ հեյլենական դարուկյան մի գրագիր, Հռոմիանոս
անունով, որի շեռով նշանագրերի բուր զանազանուկները՝ բարակն ու հասար, կարճ ու
երկայնը, առանչինն ու կրկնակիրը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո շեռնարկեց
Թարգմանուկյուն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը
Հովհանն էր, եկեղեցու գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղատական րնից: Եվ սկսեց
Թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանջնարարում է
ծանոթ լինել իմաստուկյան, ասելով, թե՛ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս
հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի շեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝
գրագիրներ [պարրասարելով] նույն դարուկյան համար:

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐԻ ՄԱՇՏՈՅԻ», Հարված

13 Գուռ էրկրի աղն էլ. էթէ աղն անհամանայ, ինչո՞վ կ'աղանուհի. այլ
եւս ոչնչի պէտք չէ, միայն թէ դուրս գուռի եւ մարդկանցից ողնակոս
լինի: 14 Գուռ աշխարհի լոյսն էլ. մի լաղալ, որ կենում է սարի վերայ,
կարող չէ թագչուհի: 15 Եւ ճրագը չեն վառիլ եւ դնիլ գրուանի րակ,
այլ ճրագակայի վերայ, եւ նա լոյս կ'րայ ամենին՝ որ րան մեջ են: 16
Այսպես լուսաւորէ շեր լոյսը մարդկանց առաջին, որ շեր բարի գործերը
րեսնեն, եւ փառաւորեն շեր Հօրը որ երկնիւմն է:

ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ. Մարկոս, Գլ. 5, Հարուած

Գլուխ 13 Սերի գովասանքը. նորա գերազանցութիւնը միւս պարգեւներից:

1 Եթէ մարդկանց եւ հրեշտակների լեզուներով խօսիմ, բայց սեր չ'ունիմ, ես
եղայ շայն հանող պղնձ, կամ հնչեցող ծնծղայ: 2 Եւ եթէ մարգարէութիւն
ունենամ, եւ գիրքեան ամեն խորհուրդները եւ ամեն գիրութիւնը. եւ եթէ ամեն
հաւարքն ունենամ, մինչեւ սարերն էլ րեղափոխելու, բայց սեր չ'ունիմ, ոչինչ եմ:
3 Եւ եթէ իմ ամեն ապրանքներն աղէտներին ուրեցնեմ եւ իմ մարմինը մարնեմ
որ այրուի, բայց սեր չ'ունիմ, ես ոչինչ օգուր չեմ ունենալ: 4 Սերը երկայնամիտ
է՝ լաղար է. սերը չէ նախանշվում, չէ գոռուանում, չէ հարարանում: 5 Չէ
լրանում, իրը չէ որոնում, չէ գրգուրում, չարը չէ մրածում: 6 Անիրաւութեան
վերայ չէ ուրախանում, բայց ուրախանում է ճշմարտութեան հետ: 7 Ամեն
բանի դիմանում է. ամեն բան հարում է, ամեն բանի համար յոյս ունի, ամեն
բանի համբերում է: 8 Սերը երբեք չի վերջանալ. եթէ մարգարէութիւններ կան՝
կ'խափանուին. եթէ լեզուներ՝ կ'ուեն. եթէ գիրութիւն՝ կ'խափանուին: 9 Որովհետեւ
փոքր ի շարէ գիրքեմ. եւ փոքր ի շարէ մարգարէանում են: 10 Բայց երբոր
կարարեալը գայ, այս փոքրի շարէն կ'խափանուին: 11 Երբոր երեկայ օր՝ երեկայի
պէս էի խօսում, երեկայի պէս էի մրածում, երեկայի պէս էի համարում. բայց
երբոր մարդ եղայ, այն երեկայութեան բաները խափանեցի:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼ, Ա Թուղթ առ Կորնթայիս, Հարուած